

Wyrok Sądu Apelacyjnego w sprawie Ignacego Jasińskiego o uznanie darowizny za nieważną i bezskuteczną.**Or.** Archiwum Narodowe w Krakowie, sygn. 29/200/1742 (d. WM 269), k. 561–564.**Edycja krytyczna:** Mateusz Mataniak.*27 VIII 1835***[s. 561]**

Nr 393/z 1835 r.

Sąd Apelacyjny
wydał wyrok następujący.

Działo się w Krakowie etc. we czwartek, to jest dnia 27 sierpnia 1835 r.

Obecni: Piotr Bartynowski – O.P.D., prezes Trybunału, zastępca prezesa Sądu Apelacyjnego; Soczyński, Głuchowski, Męciński – sędziowie; Bąkowski – zastępca sędziego komplet uzupełniający; Korytowski – pisarz.

Między Ignacym Jasińskim masarzem w Trzebini, w okręgu miasta Krakowa pod L. 2 zamieszkałym, apelującym, przez Szpora adwokata O.P.D. stawającym z jednej, a Józefą z Goryczków Jasińską, wdową po Stanisławie Jasińskim pozostałą, apelowaną, przez Soświńskiego adwokata O.P.D. stawającą, z drugiej strony, w sprawie ze strony apelującego o uznanie darowizny z dnia 3 lutego 1827 r. za bezskuteczną i nieważną, i następnie uchylenie egzekucji z tytułu tejże przedsiębranej. Zaś ze strony apelowanej o uchylenie wyniesionej opozycji i polecenie dalszej kontynuacji egzekucji co do 1/4 części domu i gruntu w Trzebini położonych, tudzież zasądzenie kosztów sporu, w porządku uchylenia wyroku Trybunału I Instancji w dniu 11 lutego 1835 r. zapadłego, z pozwu de datto 29 maja 1835 r. i wezwania de datto 8 sierpnia tegoż roku, na audiencję Sądu Apelacyjnego wytoczonej. **[s. 562]** Po przywołaniu sprawy z terminu oznaczonego i zapisanym stron stawiennictwie, apelującej pełnomocnik przedstawił Wywód uciążliwości tej osnowy: Pisać Nr I od wyrazów podkreślonych „Ignacy Jasiński, ojciec aktem” etc. Na który pełnomocnik apelowanego powiedział. Pisać Nr II od wyrazów „Uciążliwości od wyroku Trybunału” etc. Sąd Apelacyjny wysłuchawszy sporów stron, zważywszy, iż zasada wyrokiem Trybunału I Instancji de datto 11 lutego br. zapadłym wyniesiona, orzeczenia nieodwołałości darowizny aktem de datto 3 lutego 1827 r. przez Ignacego Jasińskiego na rzecz Stanisława i Józefy z Goryczków Jasińskich uczynionej podstawą będąca, nie odpowiada duchowi przepisu art. 1087 KC i z nim w związku będących; jakkolwiek bowiem małżeństwo pod dwojakim względem, raz pod względem osobistego połączenia się małżonków, drugi raz pod względem stosunków majątkowych, [urazona] być może. Z tego jednak nie wypływa, iżby stosunek połączenia się osób węzłem małżeństwa był kontraktem, i tak go prawo nie tylko nie nazywa, ale nawet nie łączy bynajmniej z przepisami kontraktowymi stosunki

majątkowe małżonków określającymi; nie między przepisami stosunki osobiste, ale między przedmiotami o kontraktach wyliczonymi. Gdy prawo obowiązujące kontraktem małżeństwa nazywa, te z obopólne między [s. 563] stronami małżeństwo zawierającymi oznaczenia stosunków majątkowych, jakim się w przyszłym pożyciu małżonkowie poddają; w braku których wspólność prawną prawo dopuszcza, i jedynie przy takich kontrakcie małżeństwa, zwykle przez notariusza spisywanym oznaczeniach, wchodzić mogące osoby, jako to: rodzic lub inni, darowiznę dla małżonków oznaczyć mogą, i ta jako łącznie z kontraktem małżeństwa uczyniona wobec małżonków, do aktu tegoż samego wchodzących, według przepisu art. 1087 KC akceptacji nie potrzebuje. Wszelkie zaś inne akty darowizny nie przy oznaczeniu stosunków majątkowych małżeństwa, chociaż na korzyść małżonków uczynione, za uczynione przez kontrakt małżeństwa, tam, gdzie go nie zawarto lub oddzielnie zawarto, uważane być nie mogą. W razie bowiem innego rozumienia do tego przypadku odnoszących się przepisów prawa, a w szczególności w sposobie przez wyrok Trybunału rozwiniętym, wszelki akt darowizny na korzyść przyszłych małżonków, jak w obecnym przypadku, bez wpływu osób małżeństwo zawierających uczyniony, za kontrakt małżeński uważać by należało, co w żaden sposób z przepisów prawa nie wpływa. Gdy art. 1087 KC jedynie darowizny przez kontrakt małżeński uczynione, nieodwołalnymi czyni z przyczyny nieprzyjęcia; za jakie wszelkie inne darowizny, czy przed, czy po zawarciu małżeństwa na korzyść małżonków oddzielnymi aktami czynione zapisy, brane być nie mogą. Gdy w tym uważaniu darowizna przez Ignacego Jasińskiego dnia 3 lutego 1827 r. w akcie notarialnym na korzyść Stanisława i Józefy z Goryczków Jasińskich [s. 564] w braku akceptacji art. 932 KC wymaganej, aktem późniejszym dnia 22 listopada 1834 r. przez Ignacego Jasińskiego urzędownie zeznanym i dnia 13 grudnia tegoż roku Józefie z Goryczków Jasińskiej, po zmarłym Stanisławie Jasińskim pozostałej wdowie doręczonym, odwołaną została, a następnie i skutków mieć nie może. Jej akceptacja wcześniejsza zapewniła być z tych zasad. Sąd Apelacyjny wyrok Trybunału I Instancji dnia 11 lutego br. zapadły, zaapelowany zmieniając, stanowi, iż darowizny aktem dnia 3 lutego 1827 r. przez Ignacego Jasińskiego na rzecz już zmarłego, a wówczas żyjącego Stanisława i Józefy z Goryczków Jasińskich uczynione, a mianowicie połowy domu w mieście Trzebinia pod L. 2 z połową placu i ogródka, połowy gruntu w pasterniku za miastem Trzebinia, połowy gruntu w pasterniku z pańskich gruntów, połowy dawniej łąki teraz na grunt orny za gościńcem od chłosa^a Bagienka zwanej, dwa i jedną trzecią morgi zawierającej położonych; odwołanie prawnie nastąpiło, a następnie egzekucję z aktu wzmiankowanego do 1/4 części gruntów rzeczonych na rzecz Józefy z Goryczków Jasińskiej przedsiębraną, uchyla. Koszty znosząc. Wpis ceny 6 złp ustanawia, który przy wyjęciu wyroku w Biurze Pisarza złożonym być ma. Mocą wyroku w drugiej Instancji wydanego.

[Podpisy] Bartynowski, Korytowski.

a Wyraz niezbyt czytelny.

Zalecamy i rozkazujemy etc.

[Podpisy] Bartynowski, Korytowski.

[cytowane przepisy: Kodeks Cywilny Napoleona, art. 932, 1087, 1394]

[hasła: darowizna między małżonkami, przyjęcie darowizny, nieważność darowizny, notariusz, koszty sporu, egzekucja sądowa, Trybunał I Instancji, Pisarz Sądowy]